

As prepared

*Stimate doamne, stimați domni,
Stimată audiență,*

Tema aleasă pentru discuția noastră de astăzi este una de o mare actualitate. Aș dori să salut intuiția organizatorilor, care ne provoacă la o trecere în revistă de tip analitic, și anume *cine suntem și spre ce ne îndreptăm*, în contextul în care **Europa de după referendumul francez și olandez asupra Constituției Europene este preocupată de prezentul și viitorul propriei arhitecturi**. Este cu siguranță un **moment de introspecție**, de evaluare a rolului și obiectivelor europene, un **moment în care se cer abordări constructive din partea liderilor europeni și viziunea necesară pentru soluționarea acestui puzzle complicat numit Uniunea Europeană**.

Dinamica extraordinară a evoluțiilor ultimelor săptămâni a arătat că cetățenii europeni sunt preocupați de întrebarea "*Quo vadis Europa?*", încercând să găsească răspunsuri și să influențeze pașii decidenților politici. S-a văzut **cât este de important ca proiectul european, pentru a se bucura de sprijinul cetățenilor, să fie prezentat convingător și explicat pe larg și, în același timp, să răspundă, de o manieră flexibilă și responsabilă, semnalelor opiniei publice**. De asemenea, s-a văzut cât este de important ca acest proiect să **nu fie perceput ca unul distant**, care complică peisajul european, ci, din contră, ca unul care **aduce Uniunea mai aproape de cetățenii săi**.

Era inevitabil ca un vot asupra proiectului de act fundamental al Uniunii Europene să declanșeze, în resorturile motivaționale ale fiecărui cetățean, nu numai introspecții asupra viitorului politic comunitar, ci și verdicte asupra modului în care construcția europeană răspunde, în prezent, prin instrumentele acțiunii guvernamentale naționale, așteptărilor publice legitime de securitate, prosperitate, identitate. Din acest punct de vedere, referendum-urile desfășurate au evidențiat relevanța **inițierii unei dezbateri de fond**, care depășește cadrul instituțional abordat de Tratatul Constituțional. Este **ceea ce o serie de lideri europeni așteaptă de la lucrările Consiliului European din 16-17 iunie**.

În acest moment al construcției europene, Uniunea trebuie să găsească răspunsuri pentru provocarea pe care o reprezintă perfecționarea mecanismelor sale interne și funcționarea, în viitor, a instituțiilor sale, cât și conturarea politicilor, în vederea creării unei Europe mai democratice, mai puternice, mai apropiate de cetățeni, capabilă să își afirme rolul pe scena globală.

Este un moment important și pentru România, care a intrat în faza finală a aderării, după semnarea Tratatului, și care își concentrează toate forțele pentru **finalizarea cu succes a aderării și promovarea ratificării Tratatului de către statele membre**. Vom adera la 1 ianuarie 2007 și ne interesează în cea mai mare măsură viitorul Europei, rolul și contribuția noastră într-o Uniune cu 27 de membri, modul în care ne vom promova interesele naționale și vom contribui la întărirea Uniunii în care vrem să ne definim.

Se cuvine să evidențiem, în acest moment, că, **din punct de vedere politic și juridic, între aderarea României și Bulgariei și adoptarea Constituției Europene nu există condiționări.** Vorbim despre procese separate, a căror dinamică este bine formalizată. Evident însă, **nu ne sunt indiferente structura instituțională și mecanismele de funcționare ale Europei anului 2007.**

Din această perspectivă, ne interesează direct și ne implicăm, în calitatea noastră de țară în curs de aderare și observator la activitatea instituțiilor Uniunii, în realizarea obiectivului Uniunii de **constituire a unor instituții puternice, reprezentative și mai democratice,** care să faciliteze conlucrarea într-un cadru largit. **Constituția Europeană,** la a cărei definitivare și adoptare și România a contribuit, ca observator activ, **corespunde pe deplin acestui obiectiv** și sperăm ca soluțiile necesare să fie găsite pentru ca aceasta să își îndeplinească rolul pentru care a fost concepută, după ce restul statelor membre se vor fi pronunțat, la rândul lor, asupra ei.

Aportul celor 10, și în curând 12 noi state membre, la construcția comunitară se situează, astfel, pe fondul provocării de a redefini identitatea europeană în Europa largită.

Noile și viitoarele state membre aduc în cadrul Uniunii, înainte de toate, **un mesaj profund simbolic, acela al păcii, al creării unui climat european propice realizării cu adevărat a unității europene.** Pe fondul experiențelor traumatizante ale erei comuniste, coroborate cu perioada de război care i-a precedat, **noile state membre aspiră la o solidaritate** bazată nu pe o noțiune abstractă a importanței păcii, ci pe una cât se poate de reală, a eficienței instituțiilor democratice și consolidării mediului economic concurențial.

Acest mesaj este și principalul catalizator al extinderii Uniunii – iar noile state membre doresc să joace un rol determinant în ceea ce privește continuarea acestui proces, **astfel încât perspectiva europeană, ca element generator de stabilitate și dezvoltare, să fie extinsă dincolo de granițele Uniunii, ale noilor state membre.**

Pentru a face față provocărilor viitoare, precum terorismul, sărăcia, discrepanțele economice și sociale, Uniunea nu are decât o singură soluție: **întărirea construcției comunitare.** Doar o Uniune care vorbește printr-o singură voce poate reprezenta un adevărat model la nivel mondial, iar acesta este sensul în care România înțelege și dorește să contribuie la construcția comunitară.

Noile și viitoarele state membre au un rol deosebit în primul rând în revitalizarea obiectivelor Declarației de la Laeken, precum și în continuarea întăririi solidarității între statele membre UE, prin contribuția la dezvoltarea marilor orientări și inițiative politice, precum Strategia Lisabona, Programul Haga privind consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană .

Unul dintre obiectivele “Laeken” l-a constituit întărirea comunicării, prin diferite mijloace, cu cetățenii europeni. Aceasta a devenit una dintre condițiile sine qua non pentru progresul construcției comunitare, având în vedere mai ales faptul că, în ultimul timp, obiectivele și acțiunile importante ale Uniunii nu sunt explicate pe măsură

cetățenilor, aceștia demonstrând reticență din ce în ce mai accentuată în unele țări față de marile mesaje europene. În lipsa unei comunicări eficiente, cetățenii văd adesea în construcția comunitară o frână în calea intereselor lor ca indivizi.

De aceea, apropierea Uniunii de cetățeni, precum și creșterea solidarității între cetățenii europeni (actuali și viitori), rămâne una dintre sarcinile majore la nivelul Uniunii și unul dintre obiectivele noilor state membre. Trebuie să construim un climat de încredere și de parteneriat între cetățenii din statele membre, precum și un climat prielnic comunicării dintre cetățeni și instituțiile comunitare, care funcționează în interesul creării “binelui” european comun.

În calitate de viitor membru UE, **România are interesul de a transfera valorile democratice în spațiile adiacente (Balcanii Occidentali și Vecinătatea estică),** contribuind astfel la asigurarea stabilității și securității pe întreg continentul. În acest sens, milităm în toate forumurile și organizațiile regionale sau internaționale la care suntem parte (ONU; NATO; SEECP; PSESE; OCEMN etc.) pentru încurajarea eforturilor de apropiere și integrare europeană și euro-atlantică a statelor din Balcanii Occidentali și Vecinătatea noastră estică.

Din proprie experiență, considerăm că **perspectiva europeană reprezintă catalizatorul pentru accelerarea reformelor și consolidarea proceselor democratice.**

Astfel, obiectivul nostru de integrare are o dublă finalitate: **răspândirea solidarității noastre către statele din regiune, care au aspirații europene, precum și generarea de evoluții pozitive în cadrul Uniunii Europene, benefice cetățenilor celor 27 de state actuale și viitoare membre.** Dorim să devenim o Românie funcțională și eficientă într-o Uniune mai funcțională și mai eficientă.